

- (26) Когато направи законъ за дъждѣтъ,
И пакъ за свѣтканицата на грѣмѣтъ,
(27) "Тогавъ видѣ и я обяви:
Пригответи я, ей, и я издири;
(28) И рече на человѣка: Ето,
"Страхѣтъ Господенъ, туй е мадрость;
И отдалечението отъ зло, то е разумъ.

ГЛАВА 29.

- И продължи Иовъ бесѣдата си и рече:—
(2) О, да бѣхъ "както въ прѣминилитѣ
мѣсеци,
Както въ днитѣ когато Богъ ми пазѣше,
(3) "Когато свѣтлинитѣ му свѣтѣше на
главата ми,
И съ видѣлнната му ходѣхъ въ тъмнината:
(4) Както бѣхъ въ днитѣ на благополучието си,
"Когато Божието добромислие бѣ на ка-
пачата ми,
(5) Когато Всесилний бѣше още съ мене,
И дѣцата ми около мене,
(6) Когато "мнихъ стапикитѣ си съ масло,
И скалата изливаше за мене рѣки отъ
елей!
(7) Когато прѣвѣ градътъ изливаше на пор-
тата,
Пригответяхъ сѣдалището си на назарѣтъ,
(8) Младитѣ ми гледаха и се крияха,
И старцитѣ ставахъ и стоехъ прави;
(9) Книзюветѣ прѣставяхъ да говорятъ,
И егуряхъ рѣка на устата си;
(10) Гласътъ на началникитѣ се опираще,
И "мъжикътъ имъ заливаше за небце-
то имъ;
(11) Ухо като чуеше ублажаваше ми,
И око като видѣше свидѣтелствуваше за
мене;
(12) Защото "освобождавахъ сиромашѣтъ кой-
то викаше,
И сирачето, и който нѣмаше помощ-
никъ,
(13) Благословението отъ тогози който бѣ
близу да загине видѣше на мене;

- И сърдцето на вдовицата веселяхъ.
(14) "Облачахъ правда, и ти ми бѣше о-
дежда;
Правотата ми бѣше като мантия и ко-
рона.
(15) "Азъ бѣхъ очи на слѣпийтъ
И нозѣ на хромийтъ.
(16) Бѣхъ отецъ на сиромаситѣ;
"Съдба която не знаехъ издирвахъ я.
(17) И "тронехъ челюститѣ на неправед-
ныйтъ,
И истегляхъ ловѣтъ изъ забитѣ му.
(18) Тогавъ "думахъ: "Ще умрѣ на издо-
то си;
И ще се умножатъ днитѣ ми като пи-
сьмкитѣ.
(19) "Кореньтъ ми бѣше прострѣнъ окъмъ
водитѣ;
И росата почуваше на вѣтвитѣ ми.
(20) Славата ми се подновяваше въ мене;
И "дѣлътъ ми се укрѣпваше въ рака-
та ми.
(21) Чакахъ и мя слушаха,
И млчехъ въ събѣтванието мнѣ.
(22) Подарѣ думитѣ ми тѣ не притурахъ
нищо;
И говорението ми каиѣше върхъ тѣхъ.
(23) И очаквахъ за мене като за дъждъ,
И вѣяхъ съ уста "Ркаго за пролитенъ
дъждъ.
(24) Смѣхъ се къмъ тѣхъ, и не вѣрвахъ;
И не оставяхъ да падне долу съгнѣлостъ-
та на лицето ми.
(25) Избирахъ патѣтъ имъ, и сѣдѣхъ книже,
И вселявахъ се като царъ въ воинството,
Както "онзи който утѣшава оскѣрбени-
тъ;

ГЛАВА 30.

- Но сега ми се подсмиватъ по младитѣ
отъ мене,
На които бацитѣ не бихъ рачили да ту-
рихъ съ псетата на стадото си.

и Гл. 38; 25.
и Втор. 4; 6. Псал.
111; 10. Прит. 1; 7.
9; 10. Еккл. 12; 13.
—
а Виж. Гл. 7; 3.
б Гл. 18; 6.
в Псал. 25; 14.

и Бит. 49; 11. Втор.
32; 13. 83; 24.
Гл. 20; 17.
и Псал. 81; 16.
и Гл. 21; 5.
и Псал. 137; 6.
и Псал. 72; 12. Прит.
21; 13. 24; 11.

и Втор. 24; 13. Псал.
132; 9. Псал. 59; 17.
61; 10. Ефес. 6; 14.
и др. 1 Сол. 5; 8.
и Числа 10; 31.
и Прит. 29; 7.
и Псал. 58; 6. Прит.
30; 14.

и Псал. 30; 6.
и Гл. 18; 16.
и Псал. 1; 3.
и Иер. 17; 8.
и Бит. 49; 24.
и Зах. 10; 1.
—